

1235

Nr.
van het arrest

Nr. 662 P 96
van het parket

- *urbanisatie*

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
10e kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen :

1.
werktuigkundige
geboren te   op
wonende te
Belg

beklaagde

2.
zonder beroep
geboren te   op
wonende te
Belgische

beklaagde

3. ...

beklaagd van :

te

de eerste, de tweede

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB)

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede: als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of een verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven;

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 1476 m2 eigendom van 1.

2.

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

1. de eerste en de tweede: tussen 1.1.1987 en 1.7.1990 te hebben uitgevoerd van dan af tot 6.4.1994 te hebben instandgehouden,
- een houten chalet, beslagen met witte PVC-latten, die permanent bewoond wordt,

2.

de eerste, de tweede van dan af tot 6.4.1994 te hebben instandgehouden;

een houten woonhuis aan de buitenkant afgeslagen met witte PVC-latten, die permanent bewoond wordt.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken - kantoor te dd. 12 maart 1996,

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op
 - 7 mei 1996 door BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
 - 7 mei 1996 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 22 april 1996 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, 25e kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

VEROORDEELT eerste, tweede en derde beklagde ieder tot een geldboete van honderd frank, vermeerderd met 1490 decimes en gebracht op elk vijf-tienduizend frank.

Verplicht iedere veroordeelde tot betaling van:

- een bijdrage van tien frank, vermeerderd met 1990 decimes en gebracht op tweeduizend frank;
- een vergoeding van duizend frank ingevolge artikel 91 van het Tarief in Strafzaken, gewijzigd door het KB van 23 december 1993,
- één derde van de kosten van het geding, in totaal belopende 6.207,-frank.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten van vijfhonderd frank kunnen worden vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn op elk één maand.

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf heden.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, vermindert met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en inwonderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zullen zijn tot betaling van een dwangsom van duizend frank per dag vertraging bij de herstelwerken.

Beklaagden vertegenwoordigd door Mr _____ en Mr _____
beiden advocaat bij de balie van _____

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste en tweede beklaagden
in hun middelen van verdediging ontwikkeld door mr _____ en
advocaten bij de balie te _____

Gelet op het bestreden vonnis van de correctionele rechtbank te
ANTWERPEN d.d. 22 april 1996;

Overwegende dat dit Hof de behandeling van de zaak ter terechtzitting
van 10 april 2002 ab initio heeft hernomen wegens de gewijzigde
samenstelling van de zetel;

Overwegende dat de naar vorm en termijn regelmatig ingestelde hogere
beroepen van eerste en tweede beklaagden en het Openbaar Ministerie
ontvankelijk zijn;

* * *

1. Overwegende dat de omschrijving van de tenlasteleggingen dient
aangevuld te worden met :

de feiten strafbaar gesteld zijnde door de artikelen :
44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van
22.10.1996 tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
vanaf 1 mei 2000 en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146,
147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet
van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen
16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S.
29.4.2000);

Overwegende dat eerste en tweede beklaagden, vertegenwoordigd
zijnde, ter terechtzitting van dit Hof d.d. 10 april 2002 in kennis werd
gesteld van deze actualisatie zodat zij zich met kennis van zaken hebben
kunnen verdedigen;

Overwegende dat door de aangebrachte actualisering de
tenlasteleggingen de feiten die er op betrekking hebben en die het
voorwerp uitmaken van de ingestelde vervolgingen niet gewijzigd

worden;

Overwegende dat, voor zoveel als nodig, wordt vastgesteld dat eerste en tweede beklaagden hun eerder neergelegde conclusies niet hernomen hebben;

2. Overwegende dat de feiten der tenlasteleggingen, voor zover zij bewezen zouden zijn, in hoofdte van eerste en tweede beklaagden de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering begint te lopen vanaf het laatste feit, nl. 6 april 1994;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig werd gestuit door de vordering van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van dit Hof d.d. 23 juni 1998;

3. Overwegende dat door de elementen van het strafdossier die aan de beoordeling van het Hof voorliggen, en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan, de schuld van eerste en tweede beklaagden aan de feiten van de tenlasteleggingen, zoals geactualiseerd, bewezen is gebleven, en de daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving wordt bijgetreden en tot de zijne gemaakt;

Overwegende dat de werken uitgevoerd werden zonder vergunning, zonder architect of aannemer;

Straftnemering

Overwegende dat de bewezen verklaarde feiten zich in hoofdte van eerste en tweede beklaagden vermengen als zijnde gepleegd met eenzelfde misdadig opzet;

Overwegende dat beide beklaagden ter terechtzitting van 10 april 2002 om het voordeel van de opschorting verzochten;

Overwegende dat eerste en tweede beklaagden vroeger nog geen enkele veroordeling opliepen tot een criminele straf en, op het ogenblik van het plegen van de feiten, nog geen definitieve veroordeling tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden en de feiten niet van aard schijnen te zijn dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf;

Dat het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen is, gelet op het beperkte gerechtelijk verleden van beklaagden, zodat de hoop gewettigd is dat deze niet zullen hervallen en deze maatregel van aard is om de sociale integratie niet in het gedrang te brengen;

Overwegende dat het past om de termijn gedurende dewelke de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt gelast, te bepalen op drie jaar;

Overwegende dat beide beklaagden elk dienen verplicht te worden tot betaling van een vergoeding van 25 euro, in toepassing van art. 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001;

Overwegende dat het Hof de beoordeling van de herstelvordering afsplitst van deze op louter strafrechtelijk gebied;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak opzichthens eerste en tweede beklaagden,

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
162, 185, 190, 194, 210, 211 wetboek strafvordering,
21 tot 26 wet 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961,
24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998;
91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B.
11.12.2001;
1, 2, 3, 7, 65, 66 strafwetboek,
1, 3 en 6 wet 29.6.1964, wet 10.2.1994 en wet 22.3.1999;
2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
44, 64, 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22.10.1996
tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 160, 161,
171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei
1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni
1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet
van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000);

Ontvangt de hogere beroepen van eerste en tweede beklaagden en het Openbaar Ministerie;

Zegt voor recht dat de zaak ter terechtzitting van dit Hof d.d. 10 april 2002 ab initio werd hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel;

Stelt vast dat wat de strafbaarstelling van de tenlasteleggingen betreft, deze geactualiseerd worden zoals voormeld;

Verklaart eerste en tweede beklaagden schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen, zoals geactualiseerd;

Verleent aan beide beklaagden elk wegens de bewezen feiten het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden;

Legt aan voornoemde eerste en tweede beklaagden elk een vergoeding op van 25 euro;

Zegt dat de beoordeling van de herstellvordering thans wordt afgesplitst teneinde op een later tijdstip beoordeeld te worden;

Houdt de beslissing nopens de kosten aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TIENDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op
18 SEPTEMBER 2002.

Waar aanwezig waren:

Voorzitter,
Raadsheer,
plaatsvervangend Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.